

lezers@trouw.nl
Postbus 859, 1000 AW Amsterdam

LEZERSREACTIES

Aangifte doen

Juist om de cijfers eerlijk te maken heb ik geprobeerd aangifte te doen van een misdrijf: een zakkenroller stal 200 euro uit mijn tasje vlak na het pinnen (zal me niet weer gebeuren!). Ik kon alleen aangifte doen via een vragenlijst op internet. Ik heb daar 40 minuten mee geworsteld en het toen opgegeven. Maar ja, zo krijgen ze geen goed beeld, nog afgezien van de kans de boef op te sporen.

Liebjé Hoekendijk Bussum

Beoordelingsvermogen

Van vele zijden wordt gewaarschuwd voor het gevaar dat computerhacks gebruikt worden om verkiezingen te beïnvloeden, ondermeer in het commentaar van *Trouw* (Opinie, 11 januari). Ik citeer: "Dat landen elkaars verkiezingen proberen te beïnvloeden is op zich niet ongebruikelijk, via propaganda gebeurt dat aan de lopende band. (...) Maar hier is iets anders gebeurd. Russische hackers hebben informatie gestolen en die op strategische momenten ingestoken. (...) Die heimelijkheid kan het vertrouwen in het democratisch proces en de democratie als zodanig on-

dermijnen." Men wijst zonder uitzondering naar Poetin als het grote gevaar, maar niemand legt uit waarom Poetin zo gevaarlijk is. Het is een oude traditie, ook in westerse democratieën, om politieke tegenstanders zwart te maken. Waarom zou informatie uit computerhacks gevaarlijker zijn dan 'conventionele' misinformatie? Ons democratisch stelsel gaat ervan uit dat alle kiezers gerechtigd zijn op basis van beschikbare informatie een keuze te maken. Het cruciale punt hierin, namelijk het beoordelingsvermogen van de kiezer, ligt niet bij Poetin, maar bij onze democratie.

P.M. van Dijk Blitterswijk

Kerkje pesten

Laat de partijen in de Tweede Kamer nou eens goed beseffen dat ze door het besluit een eind te maken aan de automatische koppeling van de basisadministratie van de gemeente aan de kerkelijke administraties de grootste vrijwilligersorganisatie van ons land (de kerken) het alleen maar moeilijker maken om goed te functioneren. Waarom mogen andere organisaties op gebied van sport en muziek, GGD en NS mutaties

als verhuisberichten nog wel ontvangen en kerken straks niet meer? Hier wordt door niet-christelijke partijen, onder aanvoering van D66, een vals spel gespeeld. Kerkleden die niet willen dat hun gegevens worden doorgegeven, hebben dit altijd kunnen voorkomen door het laten aanzetten van de zogenaamde Sila-stip. Nee, dit is niets anders dan kerkje pesten. Terwijl men zich anders beijvert in het een halt toeroepen van pesten.

Remke van der Heide Schoonhoven

Buitenspel

'Lijsttrekkers zien Rutte als grote tegenstander, Wilders staat volledig buitenspel', kopt *Trouw* (16 januari). Maar dat wil nog niet zeggen dat hij niet gevaarlijk is. In dezelfde krant lezen we, dat ook Kuijt buitenspel stond. Maar hij scoorde wel.

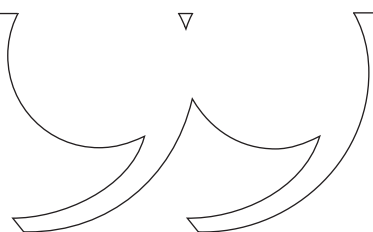
Eric van Loo Rotterdam

Verbeelding

Wat een prachtige, herkenbare verbeelding van de Amerikaanse presidentoverdracht door Tom (Opinie, 14 januari).

Annette Visser Handel

UITGELICHT

Maak AOW afhankelijk van hoogte pensioen

Bas Dieleman van de Piratenpartij, econoom, stelt voor de ingangstijd voor de AOW flexibel te maken (Opinie, 11 januari). Leuk bedacht, maar voor velen die dat al zouden willen geen haalbare oplossing. Mensen met een relatief gering inkomen en een evenredig laag aanvullend pensioen kunnen hier niet voor kiezen. Dit terwijl juist zij vaak al op vroege leeftijd zijn gaan werken. Een beter voorstel, en dat zou ook

eerlijker zijn, is dat het bedrag van de AOW gaat variëren. Dit naar gelang de hoogte van het aanvullend pensioen dat iemand ontvangt hoger is, de AOW wordt verlaagd. Ten aanzien van de kinderbijslag zou dit evenzo kunnen worden gerealiseerd. Iedere grens is arbitrair. Maar om een steen in de vijver te gooien: als in een huishouding meer dan 150.000 euro bruto per jaar binnenkomt, zou er geen, of in ieder geval

minder recht moeten zijn op een volledige AOW-uitkering en kinderbijslag. Toch wel merkwaardig dat in de politiek de discussie hier niet over gaat. Het is vast niet in het belang van de beter betaalden zal ik maar denken. De AOW is best betaalbaar te houden, als de politieke wil er zou zijn om de hiervoor beschikbare middelen rechtvaardiger aan te wenden. **Nico van der Kolk** Hilversum

'De AOW is best betaalbaar te houden, als de politieke wil er zou zijn.' FOTO KOEN SUYK, ANP

HEERE HEERESMA JR.

Gast aan tafel (1)

Op koude, donkere winteravonden mag ik graag langs de Amsterdamse grachten wandelen. Alleen, natuurlijk. Ik hou van het licht dat uit de solitaire straatlantaarns valt. Het doet me aan het begin van 'Le doulos' denken, een Franse misdaadfilm uit 1963, waarin Serge Reggiani buitgemaakte juwelen en een revolver aan de voet van net zo'n straatlantaarn begraaft. Als kind gezien en nooit meer vergeten.

Recentelijk trof ik een vergelijkbare scène in 'Misdad en straf' aan. Toch goed dat ik even door Dostojewski's klassieke stoeptegels heb gebladerd. Niet gekocht, overigens. Niet goed genoeg.

De winterkou, het contrast tussen licht en donker en de eenzaamheid, maken dat het op de grachten nog steeds een beetje negentiende-eeuws aanvoelt. Dickensiaans. Als je omhoogkijkt zie je de plafonds van de bel-etages. Er zitten prachtige exemplaren tussen. Je vraagt je af hoe ze dat deden, die stukadoors. Lijkt me frustrerend, werken tegen de zwaartekracht.

Er staan ook altijd boekenkasten, die vaak tot aan het plafond reiken. Ongetwijfeld staat Dostojewski erin. Hier wonen hoogopgeleide mensen. En ze zijn niet alleen hoogopgeleid, maar ook lang, anders zouden ze niet bij de hoogste boeken kunnen komen. Ze hebben goed gegeten als kind. Je moet goed eten om hoogopgeleid en lang te worden.

Bij de kou, het donker en de eenzaamheid komt nog de honger. Op avonden dat ik langs de grachten ga wandelen, zorg ik dat ik een lege maag heb. Dat versterkt het negentiende-eeuwse gevoel. Ik ben niet geïnteresseerd in de bel-etages en wat daarboven zit. Dat is te hoog voor mij. Ik kijk in de souterrains.

De souterrains zijn de voormalige kelders van de grachtenpanden, die voor veel geld verbouwd zijn tot prachtige woningen. Dat willen de bewoners weten en daarom mag iedereen naar binnen kijken. Ik zorg dat ik er rond etenstijd ben, de etenstijd van de elite. De bewo-

Hoe zou het zijn om met die mensen in zo'n souterrain te eten?

ners zitten in de langgerekte voorkamers aan de eettafel of zijn bezig rond een kookeiland. Toen ik het woord kookeiland voor het eerst hoorde, dacht ik aan een Caribisch smokkelaarsnest, maar het is een keukenblok dat midden in de kamer staat. Eten staat hier centraal. De kinderen moeten lang en hoogopgeleid worden.

Ik blijf voor de onder straatniveau liggende ramen staan en kijk naar binnen. Soms kijkt iemand geïrriteerd op en dan loop ik door. Maar soms kijkt iemand even op en negeert me verder. Dan blijf ik gewoon staan. Als ik uitgekeken ben, ga ik bij Manneken Pis op het Damrak een zak friet eten.

Ik ben niet jaloers. Ik gun iedereen het beste en kan genieten van andermans geluk. Ik reken mezelf tot de werkende armen, maar deze blanke man krijg je niet boos. Je moet spelen met de kaarten die je hebt. Wel zou ik graag willen weten 'How the other half lives', om de titel van Jacob Riis' beroemde fotoboek aan te halen. Hoe zou het zijn om met die mensen in zo'n souterrain te eten? Wat komt er op tafel? Waarover zouden ze het hebben?

Ik heb iemand wel eens horen zeggen dat we in een 'joost-christelijke samenleving' wonen. Wat zou er gebeuren als ik zou aanbellen met: "Goedenavond, ik ben een laagopgeleide schrijver, die een beroep komt doen op uw joost-christelijke barmhartigheid?" Dat ik dat nog niet gedaan heb, heeft niets met schaamte mijnerzijds te maken. Ik schaam me nergens voor, maar ik wil die bewoners niet in verlegenheid brengen. Nu heb ik mij echter voorgenomen aan te bellen.

Over enkele weken zal ik hier verslag doen van mijn bevindingen.